

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тонгда ва тунда ўқиган дуолари

18:18 / 01.03.2020 36081

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг отганида:

اَنْ يَسْمَ اَكْبَ وَاَنْ حَبَّ صَا اَكْبَ مَهْلَلَا
اَكْبَ لِيْلٍ وَاَوْ تَوْمَنَ اَكْبَ وَاِيْحَنَ اَكْبَ وَا
رُوشُنَلَا

«Аллоҳумма бика асбаҳнаа ва бика амсайнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкан нушуур» дер эдилар.

Маъноси: Аллоҳим, Сенинг номинг ила тонг оттирдик, Сенинг номинг ила кеч киргиздик. Сенинг номинг ила тириламиз ва Сенинг номинг ила ўламиз. Ва Сенга қайтажакмиз.

Кеч кирганида эса:

أَنْحَبُصًا كَبَّوْ أَنْيَسْمًا كَبَّ مُمْهَلَلَا

كَيْلًاوُتُومَنْ كَبَّوْ أَيَّحَنْ كَبَّوْ

رِيصَمْلَا

«Аллоҳумма бика амсайнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкал масийр».

(“Аллоҳим, Сенинг номинг ила кеч киргиздик. Сенинг номинг ила тириламиз ва Сенинг номинг ила вафот этамиз. Ва Сенга қайтажакмиз”), деб айтар эдилар.

Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можалар ривояти.

Абдуллоҳ ибн Ғанном розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким тонг отганида:

كُنْمَفٍ ةْمَعْنُ نْمِ يَبْحَبُصًا أَمَّ مُمْهَلَلَا

كَلَوُذْمَخَلَا كَلَفَ، كَلَّ كَيْرَشَ الْكَدْحَوُ

رُكُّشَلَا

«Аллоҳумма маа асбаҳа бий мин ниъматин фаминка ваҳдака лаа шарийка лак, фалакал ҳамду ва лакаш шукр», деса, кундузнинг шукрини адо қилибди. Ким шу дуони кеч кирганида айтса, кечанинг шукрини адо этибди», дедилар.

Маъноси: Аллоҳим, мен билан тонг оттирган неъматлар Сен томондандир. Сен яккаю ёлғиздирсан, Сенинг шеригинг йўқ. Сенга ҳамд ва шукрлар бўлсин.

Абу Довуд ривоятлари.

كُنْ مَفِيَّةً مِّنْ نِّبْيِ سَمِئَةَ امِّ هَلَلِ
ذُمَّ لِكُلِّ كَيْرٍ رَشَّالِ، كَذَّحَ
رُكُّشَلِكَلَو

Аллоҳумма маа амсаа бий мин ниъматин фаминка ваҳдака лаа шарийка лак, лакал ҳамду ва лакаш шукр»

Маъноси: Аллоҳим, мен билан кеч киргизган неъматлар Сен томондандир. Сен яккаю ёлғиздирсан, Сенинг шеригинг йўқ. Сенга ҳамд ва шукрлар бўлсин.

Уммул мўминийн Жувайрия розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам эрталаб субҳ намози пайтида унинг ҳузуридан чиқиб кетдилар. У намоз ўқийдиган хонасида эди. Сўнгра зуҳо намозини ўқиб бўлиб қайтиб келсалар, Жувайрия онамиз ҳали ҳам ўтирган эдилар. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Чиқиб кетганимдан бери шу ҳолатда ўтирибсанми?» деб сўрадилар. Онамиз розияллоҳу анҳо: «Ҳа», дея

жавоб бердилар. «Мен сендан кейин тўртта калимани уч мартадан айтдим, агар улар тарозида ўлчанса, сен бугун айтган нарсалардан оғир келади, - дедилар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам. - Улар:

هُوَ قَوْلُ خَدَّعٍ وَذَمَّ حَبَّوَهُ لَلْأَنَّا حُبُّسٍ
دَادِمًا وَوَشْرَعًا نَزَوًا وَسُفَانًا يَضَرُّو
تَارِمًا وَتَأْمَلًا ك

«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи ъадада холқиҳи ва ридоо нафсиҳи ва зината ъаршиҳи ва мидаада калимаатиҳи».

Маъноси: “Яратганларининг ададича, нафси рози бўлгунича, аршнинг вазнича, калималарнинг узунлигича Аллоҳга ҳамд айтаман ва Уни поклайман.

Имом Муслим ривоятлари.

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким:

هُلَّكَ كَيْرَشَ الْهُدُخُ وَهُلَّ الْإِلَهِ الْإِلَهِ
لُكَّ يَلَعِ وَهُوَ دُمُخُ الْهُلَّ وَكُلُّمُ الْهُلَّ
رِي دَقِ عَيْشِ

«Лаа илааха иллаллоху ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ғалаа кулли шай`ин қодийр», деб ўн марта айтса, Исмоил зурриётидан тўрт кишини озод қилгандек бўлади», дедилар».

Маъноси: “Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ, У ёлғиз, Унинг шериги ҳам йўқ, бутун мулк Уники, ҳамд ҳам Унга хос ва У ҳар бир нарсага қодирдир.

Имом Бухорий ва Муслим ривоятлари.

Абу Саид Худрий розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: «Ким:

أَنْ يَدِمَ الْإِسْإِبَ وَ، أَبَرَ هَلْ إِبْ تُتِي ضَر
مَلَسُو هِي لَع هَلْ إِبْ صِ دُمُخُ مَبَ وَ

الْأُسْر

«Родийту биллаахи роббан ва бил ислаами дийнан ва бимухаммадин соллаллооҳу алайҳи васаллама росулаа», деса, унга жаннат вожиб бўлади», дедилар.

Маъноси: “Аллоҳни раббим деб, Исломни диним деб, Муҳаммад алайҳиссаломни расул деб рози бўлдим.

Абу Довуд ривоят қилганлар.

Абдуллоҳ ибн Хубайб розияллоху анҳудан ривоят қилинади :

«Биз зулматли ёмғирли кечада Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам намоз ўқиб беришлари учун у зотни ахтариб кўчага чиқдик. У зотни топганимизда, «Айт», дедилар. Мен ҳеч бир нарса айта олмадим. Сўнгра яна: «Айт», дедилар. Мен ҳеч нарса айта олмадим. Сўнгра яна: «Айт», дедилар. Мен: «Эй Расулуллоҳ, нимани айтаман?» дедим. Шунда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

سُبَّ رَبِّ ذُوْا لُقُ... دَحْأُ هَلْ لَأُ وَهُ لُقُ
... سَأَنْ لَأِ بَرِّ ذُوْا لُقُ... قَلَفَلِ

«Қул ҳуваллооҳу аҳад», «Қул аъузуз бироббил фалақ», «Қул аъузуз бироббиннаас» сураларини кечки пайт ва эрталаб уч мартадан айтсанг, сенга ҳар бир нарсада кифоя қилади», дедилар».

Абу Довуд, Термизий, Насайлар ривояти.

Шаддод ибн Авс розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам: «Ким саййидул истиғфор:

تَنْتَأَلِ الْهَلَالَ، يَبْرَتْنَا مُهَلَلًا
كَذَّعَ يَلَعَانَاو، كُذَّبَعَانَاو، يَنْتَقَلِخ
رَشْنَمَ كَبُذُوعًا، تُعَطِّسَا أَمْ كُدَّعَو
يَلَعَا كَتَمْعَنْبَ كَلْءُوبًا، تُعَنَّصَا
الْهَنْأَفِ يَلْ رُفْعَافِ يَبْنِذِبْءُوبًا
تَنْتَأَلِ الْهَلَالَ بُونُذَلَا رُفْعَافِ

«Аллоҳумма анта роббий лаа илааҳа илла анта холақтаний ва анаа ъабдука ва анаа ъалаа ъаҳдика ва ваъдика мастатоъту аъузу бика мин шарри маа сонаъту, абуу`у лака биниъматика ъалаййа ва абуу`у бизамбий фағфирлий фаиннаҳуу ла йағфируз зунуба иллаа анта»ни кечки пайт айтиб, тонг отгунича вафот этса, жаннатга киради. Ким тонгда айтиб, шу куни вафот этса, унда ҳам жаннатга киради», дедилар.

Маъноси: “Аллоҳим, Сен парвардигоримсан, Сендан бошқа илоҳ йўқ. Мени халқ қилдинг ва мен Сенинг қулингман. Мен Сенга берган ваъдамда ва Сенга берган аҳдимда қодир бўлганимча турибман. Қилган нарсаларимнинг ёмонидан Сенинг номинг билан паноҳ тилайман. Менга

ато қилган неъматларингга иқрор бўлдим. Ва яна гуноҳларимга ҳам иқрор бўлдим. Менинг гуноҳларимни кечир. Чунки Сендан бошқаси гуноҳларни кечира олмайди.

Имом Бухорий ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурларига бир киши келиб: «Эй Расулуллоҳ, кеча мени чаён чақиб олди», деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Кеч кирганида:

رَشُّنْمِ تَامَاتِ لِهَلْ لَاتَامَ لَكِبُ ذُوْعَا

قَلَخَ ام

«Аъзу бикалиматиллаҳит таммати мин шарри ма холақ», десанг, сенга ҳеч нарса зарар бермайди», дедилар.

Маъноси: “Аллоҳнинг ҳамма калималари билан У яратган нарсаларнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман.

Имом Муслим ривоятлари.

Усмон ибн Аффон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бирор бир банда ҳар тонгда ва тунда:

وَمُسَاغَمٌ رُضِيََ الْإِلَهَ لَلْإِلَهِ مُسَابٍ
وَهُوَ أَمْسَلُ الْإِلَهِ وَالْوَضْرُأُ الْإِلَهِيَّ فِي شَيْءٍ
مُّيَلَّعٍ أَعْيَمٌ سَلَا

«Бисмиллааҳиллазий ла йадурру маъасмиҳии шай`ун фил арди ва лаа фис самаи ва ҳувас самийъул њалийм», деб уч марта айтса, унга бирор нарса зарар бермайди», дедилар.

Маъноси: Шундай Аллоҳнинг исми билан бошлайманки, Унинг исми туфайли еру осмонда бирор нарса зарар бера олмайди. У эшитувчи ва билувчи Зотдир.

Абу Довуд ва Термизий ривоятлари.

Абдурахмон ибн Абу Бакра оталарига: «Эй отажон, ҳар тонгда уч марта ва кечқурун уч марта:

مُهَلَّلَا، يَنْدَبُ يَفِي نَفَاعٌ مُهَلَّلَا
يَنْفَعٌ مُهَلَّلَا، يَغْمَسُ يَفِي نَفَاعٌ
مُهَلَّلَا، تَنْأَلُ الْإِلَهَ لَلْإِلَهِ، يَرْصَبُ يَفِي

رُقَفْلًا وَرُفُكُلًا نَمَكَبُ دُوعًا يِّنَا
رُبَقْلًا بَادَعُ نَمَكَبُ دُوعًا يِّنَا مُهَلَّلًا
تُنَا إِلَاهًا إِلًا

«Аллоҳумма ғаафиний фий баданий, Аллоҳумма ғаафиний фий самъий, Аллоҳумма ғаафиний фий басорий, лаа илааҳа илла анта. Аллоҳумма инний аъузу бика минал куфри вал фақри, Аллоҳумма инний аъузу бика мин ғазабил қобр, лаа илааҳа иллаа анта» деяётганингизни эшитаман», дедилар. Абу Бакра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: «Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай дуо қилганларини эшитганман ва мен у зотнинг суннатларига амал қилишни яхши кўраман», деб жавоб бердилар.

(**Маъноси:** “Аллоҳим, баданимни, қулоғимни ва кўзимни офиятда қил. Эй Раббим, Сенинг номинг ила куфрдан, камбағалликдан ва қабр азобидан паноҳ тилайман. Сендан бошқа илоҳ йўқ”).

Абу Довуд ривоятлари.

Абу Молик Ашъарий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сизлардан бирингиз тонг отганида:

بَرِّهِ لِكُلِّ مَالٍ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَوْ أَنْ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَدَّهَ زَيْخَ كُلِّ أَسَاءٍ مُهْلِلًا ، نِيَمَ لَاعِلًا
هُتَكَ رَبِّ وَهُرُونَوُ هَرُصَنَوُ هَخْتَفِ مُوَيْلًا
رَشَوِ هِيَفِ أَمِّ رَشَوُ نَمِّ كَبِّ ذُوْعَ أَوْ هَادُو
هُدَعَبِ أَمِّ

بَرِّهِ لِكُلِّ مَالٍ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَوْ أَنْ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَدَّهَ زَيْخَ كُلِّ أَسَاءٍ مُهْلِلًا ، نِيَمَ لَاعِلًا
هُتَكَ رَبِّ وَهُرُونَوُ هَرُصَنَوُ هَخْتَفِ ، هَلِيَّ لِّلَّ
أَمِّ رَشَوُ نَمِّ كَبِّ ذُوْعَ أَوْ هَادُو هَتَكَ رَبِّ وَ
أَهْدَعَبِ أَمِّ رَشَوُ ، أَاهِيَفِ

«Асбаҳнаа ва асбаҳал мулку лиллааҳи роббил ъааламийн.

Аллоҳумма ас`алука хойра ҳаазал йавми фатҳаҳу ва насроҳу ва нуу роҳу ва барокатаҳу ва ҳудааҳу ва аъуузу бика мин шарри маа фийҳи

ва шарри маа баъдаҳ», деб айтсин. Сўнгра кеч кирганида ҳам худди шундай десин», дедилар.

Маъноси: “Биз ҳам, мулк ҳам оламлар парвардигори Аллоҳники бўлган ҳолда тонг оттирдик. Эй Раббим, бу куннинг яхшисини, фатҳ бўлишини, ғалабасини, нурини, баракасини, ҳидоятини сўрайман. Ва Сендан бу куннинг ва бу кундан кейингисининг ёмонлигидан паноҳ тилайман.

Абу Довуд ривоятлари.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким тонг отганида ёки кеч кирганида:

**رَبِّهِمْ أَوْ رَكِبَهُ شَأْنٌ تَحَبُّصًا يِّنَّا مُهْلَلًا
عِيَمَ جَوْكَتَ كَيْئَالَ مَوْ رَكِبَهُ شَرَعَةً لَمَح
تَنَّا إِلَّا هَلَّا إِلَّا هَلَّا تَنَّا كُنَّا رَكِبَهُ قَوْلًا
كَذَّبَعِ أَدْمَحُ مِّنَّا وَرَكِبَهُ كَيْرَشَ الْكَذْحِ وَ
كُلُّ وَسْرٍ**

دِهَشْ أَوْ كُدِهَشْ أُتَيْ سَمِ أَيْ نِ إِمَّهَلْ لِ
عَيْ مَجَّ وَ كِتْ كَيْ إِيَّالَمْ وَ كِشْرَعَ ةَلَمْ ح
تَنْ أَيْ إِيَّالْ إِيَّالْ هَلْ لِ إِيَّالْ تَنْ أَيْ كَنْ أَيْ كَقَوْلِ خ
كُدْبَعِ أَدْمُ حُمْ نْ أَوْ كَلْ كَيْ رَشِ إِيَّالْ كَدُحْ وَ
كُلُّ وَسَرَوْ

«Аллоҳумма инний асбаҳту ушҳидука ва ушҳиду ҳамалата ʔаршика ва малааикатика ва жамийъа холқик, аннака анталлооҳу лаа илааҳа илла анта ваҳдака лаа шарийка лака ва анна Муҳаммадан ʔабдука ва росуулук», деб айтса, Аллоҳ таоло танасининг тўртдан бирини дў захдан халос қилади. Ким шуни икки марта айтса, Аллоҳ таоло унинг ярмини дўзахдан халос қилади. Ким уч марта айтса, Аллоҳ таоло унинг тўртдан уч қисмини дўзахдан халос этади. Ким тўрт марта айтса, Аллоҳ таоло уни бутунлай дўзахдан халос қилади», дедилар.

Маъноси: Аллоҳим, албатта, мен тонг оттирдим. Сени ҳамда аршингни кўтарувчи фаришталарингни ва ҳамма халқ қилган нарсаларингни гувоҳ қилиб айтаманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам Сенинг банданг ва расулингдир.

Абу Довуд ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳу «Эй Расулуллоҳ, менга бирор калима ўргатинг, мен уни эрталаб ва кечқурун айтиб юрай»,

деганларида, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

مَلَأَ صُرُوفَ أَوْتَانِمْ سِلَاطِافٍ مُهَلِّا
عِيَشَ لُكَّ بَرِّ، دَاهُ شِلَافٍ بِيَغَلِا
تَنْ أَلِا هَلِا أَلِا نَأُ دَهْشَأُ، هَكِي لَمَو
رَشَو، يَسْفَن رَشَو نَم كَب دُوعَأُ
وَكُ رَشَو نَأ طِي شِلِا

«Аллоҳумма фатирос самавати вал арзи ѓалимал ғойби ваш шаҳадати робба кулли шай`ин ва малийкаҳ, Ашҳаду алла илаҳа илла анта, аъзу бика мин шарри нафсий ва шарриш шайтони ва ширкиҳ», деб эрта тонгда, кеч кирганда ва жойингга ёнбошлаб ётганигда айт», дедилар.

Маъноси: “Эй еру осмонни бор қилган Раббим, эй ғойбни ва шоҳидни билувчи Раббим, Сен ҳар бир нарсанинг парвардигори ва подшоҳидирсан. Гувоҳлик бераманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ. Нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг ёмонлигию ширкидан Сенинг номинг ила паноҳ тилайман.

Абу Довуд ва Термизийлар ривояти.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким эрталаб ёки кечқурун:

وَدُمَحَبَّوَهَلَلَا نَاخُبُس

هَلَلَا نَاخُبُسِ وَدُمَحَبَّوَهَلَلَا نَاخُبُس

مِيظَعَلَا

«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи», (Аллоҳга ҳамд айтиш билан Уни айбу нуқсонлардан поклаб ёд этаман), **деб юз марта айтса, қиёмат куни бирор киши ундан афзал бўлмайди. Фақат ана шу киши айтганидек ёки ундан ошириб айтсагина, бўлиши мумкин», дедилар.**

Имом Муслим ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

إِلَّا إِلَهَ إِلَّا الْوَهَلَلُ دُمَحَبَّوَهَلَلَا نَاخُبُس

رَبِّكَ أُوَهَلَلَا

«Субҳааналлоҳи валҳамду лиллааҳи ва лаа илааҳа иллаллооҳу валлооҳу акбар», дейишим мен учун қуёш чиқиб, нур сочганидан яхшироқдир», дедилар».

Имом Муслим ривоятлари.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ алайҳиссалом Фотима розияллоҳу анҳога: «Васият қилган нарсамни эшитишдан сени нима тўсади? Ҳар тонг ва кечқурун:

ثِيغَتْ سَأَلْتُكَ رَبُّهُمُ وَيَقُ أَيُّ حَيٍّ أَيُّ
يُنْزِلُكَ تَالَوُّهُ لُكُ يَنْأَشِي لِحُلُصِّ
نُيَعَّ فَرَطُ يَسْفَنَ لِي

«Йаа ҳаййу йаа қоййууму бироҳматика астағийсу аслиҳ лий ша`ний куллаҳу ва лаа такилний илаа нафсий торфата ъайн», деб айт», дедилар.

Маъноси: Эй ҳай-тирик ва қаййум сифатига эга бўлган Зот, Сендан ёрдам сўрайман. Шаънимни ҳар бир нарсада ислоҳ эт ва кўз юмиб очгунчалик муддат ҳам ўз ҳолимга ташлаб қўйма.

Ибн Сунний ривоятлари.

Абу Дардо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким ҳар куни тонг отганида ва кеч кирганида:

هَيْلَعٌ وَهُوَ الْإِلَهَ الْجَلِيلُ الْيَبُّسَحِ
مِ يَطْعَلُ الشَّرْعَ الْبَرَّ وَهُوَ تَلْكَ وَت

«Ҳасбийаллоҳу ла илаҳа илла ҳува ғалайҳи таваккалту ва ҳува роббул ғаршил ғазийм» (Аллоҳ менга кифоя қилади. Ундан бошқа илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим. У улуғ аршнинг Раббидир), деб етти марта айтса, унинг дунё ва охиратдаги муҳим ишларида Аллоҳнинг Ўзи кифоя қилади», дедилар.

Ибн Сунний ривоятлари.

Маъқал ибн Йасор розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Тонг отганида ким уч марта: «Аъзу биллаҳис самийъул ғалийим минаш шайтонир рожийм», деб Ҳашр сурасидан уч оят ўқиса, Аллоҳ таоло унга кеч киргунича саловот айтиб турадиган етмиш минг фариштани вакил қилиб қўяди. Агар вафот этса, шаҳид кетади», дедилар.

Маъноси: “Эшитувчи ва билувчи Аллоҳнинг номи ила лаънатланган шайтондан паноҳ тилайман.

Термизий ва Ибн Сунний заиф иснод билан ривоят қилишган.

Ибн Умар розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қуйидаги дуоларни кеч кирганида ва тонг отганида ҳеч тарк қилмас эдилар:

يَفَعَلُ كُلُّ اسْمٍ مَّا
كُلُّ اسْمٍ مَّا يَنْدَلُ
يَايُنْدُو يَنْدِي فَعَلُ
يَتَارَعُ رُتَسَا مَّا
نَمَّ يَنْظَفُ حَامًّا
يَنْيَمُّ نَعْوُ وَيَفْلُحُ
نَمَّ وَيَلْمُ شَمًّا
يَتَحَتُّ نَمَّ لَاتُ غُ
نَمَّ لَاتُ غُ نَمَّ لَاتُ غُ

«Аллоҳумма инний ас`алукал ъафийата фиддунйа вал аахироҳ.
Аллоҳумма инний ас`алукал ъафва вал ъафийата фий дийний ва
дунйайа ва аҳлий ва маалий. Аллоҳуммастур ъавроотий ва аамин
равъатий. Аллоҳуммаҳфазний мин байни йадайя ва мин холфий ва
ъан йамийний ва ъан шимаалий ва мин фавқий ва аъзу
биъазоматика ан уфтаала мин тахтий».

Маъноси: “Аллоҳим, мен Сендан дунё ва охиратда офият сўрайман. Эй
Раббим, динимда ва дунёимда, аҳлимда ва молимда авф ва офият
сўрайман. Эй Раббим, авратимни бекит, хавфларимни омонликка айлантир.
Эй Аллоҳим, мени олдимдан, орқамдан, ўнг томонимдан, чап томонимдан,

устимдан сақлагин. Эй Раббим, остимдан ҳалок қилишингдан Сенинг азаматинг ила паноҳ тилайман.

Абу Довуд, Насайй ва Ибн Можалар ривояти.

Умму Салама розияллоҳу анҳо онамиздан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг отса:

أَقْرَبُ رَوْءِ أَعْفَانِ أَمْ لَعَا كُلِّ أَسَايِنِ أَمْ هَلَلِ
أَلْبَقَاتُ مَعَ أَلْمَعِ وَأَبِّي ط

«Аллоҳумма инний ас`алука ъилман нафиъан ва ризқон тоййибан ва ъамалан мутақоббала», деб айтар эдилар.

Маъноси: “Аллоҳим, Сендан фойдали илм, покиза ризқ, қабул бўладиган амал сўрайман.

Ибн Можа ва Ибн Сунний ривоятлари.

دَمْحُمِ لَأَيَّ عَوْدَمْحُمِ يَلَعَلَّ صَمْ هَلَلِ
لَأَيَّ عَوْدَمْحُمِ يَلَعَلَّ صَمْ هَلَلِ

مُهَلَّلَا ۙ دِيحَمُ دِي مَحَ كُنَا مِي هَارُبَا
أَمَكِ دَّمْحُمِ لَأَى لَعَا وَ دَّمْحُمِ لَعَا كَرَاب
لَأَى لَعَا وَ مِي هَارُبَا لَعَا تَكْرَاب
دِيحَمُ دِي مَحَ كُنَا مِي هَارُبَا

«Аллоҳумма солли ъалаа Муҳаммадин ва ъалаа аали Муҳаммад, камаа соллайта ъалаа Иброҳийма ва ъалаа аали Иброҳийм, иннака ҳамийдум мажид. Аллоҳумма баарик ъалаа Муҳаммадин ва ъалаа аали Муҳаммад, камаа баарокта ъалаа Иброҳийма ва ъалаа аали Иброҳийм, иннака ҳамийдум мажид».

Маъноси: Аллоҳим, Иброҳим алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини яхшилик ва раҳматда қилганинг каби, Муҳаммад алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини ҳам яхшилик ва раҳматда қил. Албатта, Сен мақтовли улуғ зотсан. Аллоҳим, Иброҳим алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини баракотли қилганингдек, Муҳаммад алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини ҳам баракотли қил. Албатта, Сен мақтовли улуғ зотсан.

Қоғоз ёки бирор ускунага араб тилидагини кўчириб вазифа қилиш учун

مِيحَرَلَا نَمَحَرَلَا هَلَّلَا مَسَب

أَنْ يَسْمَأَ كَبَّوْ أَنْ حَبَّ صَأْ كَبَّ سْمُهُ لَلَا

كَيْ لَأَوْ تَوْ مَنَ كَبَّوْ أَيْ حَنَ كَبَّوْ

رُوشُنْ لَأْ

أَنْ حَبَّ صَأْ كَبَّوْ أَنْ يَسْمَأَ كَبَّ سْمُهُ لَلَا

كَيْ لَأَوْ تَوْ مَنَ كَبَّوْ أَيْ حَنَ كَبَّوْ

رِي صَمُ لَأْ

كَنْ مَفٍ إِهْمَعَنْ نَمِ يَبَّ حَبَّ صَأْ أَمْ سْمُهُ لَلَا

كَلَّوْ ذَمْ خَلَّ كَلَّفَ ، كَلَّ كَيْ رَشَّ أَلَّ كَذَخَّوْ

رُكُشْ لَأْ

كَنْ مَفٍ إِهْمَعَنْ نَمِ يَبَّ سْمَأَ أَمْ سْمُهُ لَلَا

ذَمْ خَلَّ كَلَّفَ ، كَلَّ كَيْ رَشَّ أَلَّ ، كَذَخَّوْ

بَرْبُ دُوعَا لُق ... دَحَا هَلَلَا وَهَلُوق

سَانَلَا بَرْبُ دُوعَا لُق ... قَلَفَلَا

تَنْأَا إِي هَلَا إِي ، يَبَّرَتْنَا مُهَلَلَا

كِدُوعَا يَلَعَا إِي ، كُدُبَعَا إِي ، يَنْتُقَلَخَا

رَشُونَمَ كَبُ دُوعَا ، تُعَطَّتْ سَا إِي كِدُوعَا وَوَا

يَلَعَا كَتَمُعَنْبَا كَلُّ عُوبَا ، تُعَنْصَا إِي

إِي هَنْأَا يَلُ رَفُعَا فَا يَبْنَدِبُ عُوبَا وَوَا

تَنْأَا إِي بُونُ ذَلَا رَفُعَا يِي

رَشُونَمَ تَامَاتَلَا هَلَلَا تَامَلَا كَبُ دُوعَا

قَلَخَا إِي

وَمُسَاغَمٌ رُضِيَّيَ اَلِ يَدَّلِ اَهْلِلِ اِمْسَابِ
وَهُوَ اَمْسَالِ يَفِ اَلِ وَضُرَّ اَلِ يَفِ اِيَّ شِ
مِي لَعَلِ اَعِي مَسَالِ

مُهَلِّ اِي نَدَبِ يَفِ يِنْفَاعٌ مُهَلِّ ا
يِنْفَاعٌ مُهَلِّ اِي عَمَسِ يَفِ يِنْفَاعِ
مُهَلِّ اِي تَنَّا اِلِ اَهْلِ اَلِ يِرَصَبِ يَفِ
رُقْفِ اَوِ رُقْفِ اَلِ اِنْمِ كِبِ ذُوْعَا يِنَّا
رُبَقِ اِلِ اَبَادِعِ نْمِ كِبِ ذُوْعَا يِنَّا مُهَلِّ ا
تَنَّا اِلِ اَهْلِ اِلِ

بَرِهَلِ اَلِ اَمْسَالِ اَحَبِ اَوِ اِنْحَبِ ا
اَدَهَ رِي خِ اَلِ اَسَا مُهَلِّ اِي نِي مِلِ اِلِ

هُتَكَرَبَوُ هَرُونَوُ هَرْصَنَوُ هَخْتَفِ مَوِي ل ا

رَشَوِ هِي فِ اَمِّ رَشَوُ نَمَ كِبِ ذُوْعَ اُوْ هَادُوْ

هُدَعَبِ اَمِّ

بَرِ هَل لُ كُلُّ مَلِ اِ سَمِ اُوْ اِنِّي سَمِ اِ

وَدَهَ رِي خِ كُلُّ اَسَا مِ هَل ل اِ ، نِي مَلِ اَع ل اِ

هُرُونَوُ هَرْصَنَوُ هَخْتَفِ ، هَلِّي ل ل اِ

اَمِّ رَشَوُ نَمَ كِبِ ذُوْعَ اُوْ هَادُوْ هَتَكَرَبَوُ

اهَدَعَبِ اَمِّ رَشَوُ ، اهي فِ

دِهَشُ اُوْ ، كُدِهَشُ اُ تَحَبُ صَا يِّنِ اِ مِ هَل ل اِ

عِي مَحِ وَا كِتَ كِي اَل مِ وَا ، كِ شُرَعِ هَل مَحِ

اَتُنَا اِلِ هَل اِلِ هَل ل اِ تُنَا كُنَا ، كِقُلَخِ

هَيَلَعَوُهْ اَلْاِهْلُ اَلْاِيْبُسَح

مِيْطَعْلَا شُرْعَلَا بُرَوُهْو تَلْكَوَت

يْفَ اِيْفَاعْلَا كُلْاَسَا يِّنْ اِمُهْلَلَا

كُلْاَسَا يِّنْ اِمُهْلَلَا، اِيْفَاعْلَا اِيْنُدَلَا

اِيْ اِيْنُدُو يْنِيْد يْفَ اِيْفَاعْلَاوُ وُفَعْلَا

يْتَارُوْعُ رُتْسَا اِمُهْلَلَا، يِلْاَمُو يِلْهَأُو

نَمُ يَنْظَفْحَا اِمُهْلَلَا، يْتَاغُورُ نَمُاُو

يَنْيَمُيْ نَعُو يْفُلْخُ نَمُو يْدِيْ نِيْب

ذُوْعُاُو يِقُوْفُ نَمُو يِلْاَمُشُ نَعُو

يْتَحَتْ نَمَلَا تَغُاُو نَا كِتَمَطْعَب

أَقْرَبُوا أَعْفَانِ أَمْلَعِ كَلَّاسِ يَنْبِئُكُمْ هَلْ لِي

أَلْبَقَاتُ أَلْمَعِ وَأَبِي ط

دَّمَ حُمْلِي أَيْلَعِ وَدَّمَ حُمْلِي لَعْلَعِ لِي صَمُّ هَلْ لِي

لِي أَيْلَعِ وَمِي هَارِبِي أَيْلَعِ تَيْلَعِ صَمُّ أَمَكِ

مُ هَلْ لِي، دِي جَمُّ دِي مَحْ كُنَّ نِي مِي هَارِبِي

أَمَكِ دَّمَ حُمْلِي أَيْلَعِ وَدَّمَ حُمْلِي لَعْلَعِ كَرَابِ

لِي أَيْلَعِ وَمِي هَارِبِي أَيْلَعِ تَيْلَعِ كَرَابِ

تَارْمِ-10 دِي جَمُّ دِي مَحْ كُنَّ نِي مِي هَارِبِي